

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/83/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813223800
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3813223800.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Stanislavy Markovej a členiek Mgr. Stanislavy Miklánkovej a JUDr. Ivety Sopkovej v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: F. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom N., A. XXXX/XX, občan SR, zastúpenému JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom Lučenec, J. Kráľa 5/A, za účasti Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Prešov, Námestie legionárov 5, IČO 42 176 778, zastúpeného JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, so sídlom Lučenec, J. Kráľa 5/A, o zaplatenie 1.153,96 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 18. augusta 2016, č.k. 4C/15/2015- 122 takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd, ako súd prvej inštancie, návrh zamietol.

2. V odôvodnení uviedol, že pôvodný žalobca Consumer Finance Holding a.s., IČO: 35 923 130 žalobou podanou dňa 19.7.2013 na Okresnom súde Partizánske žiadal zaviazat' žalovaného na zaplatenie 1.153,96 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 29.10.2010 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania. V žalobe tvrdil, že dňa 14.9.2009 uzatvoril so žalovaným zmluvu o pôžičke č. 7060978, na základe ktorej poskytol žalovanému celkovú sumu pôžičky 1.860 eur. Pôžičku mal žalovaný splácať v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume po 33,14 eur. Žalovaný uhradil sumu 301,57 eur. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, žalobca dňa 20.10.2010 listom - predžalobná upomienka vyzval žalovaného k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorazovo. Žalovaný dlžné splátky neuhradil.

3. Do konania dňa 7.8.2013 vstúpil na strane žalovaného vedľajší účastník - Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, zast. advokátom JUDr. Andrejom Cifrom. Tunajší súd o návrhu žalobcu o neprípustnosti vedľajšieho účastníctva rozhodol uznesením č.k. 4C/15/2015-80 zo dňa 7.4.2016 tak, že vedľajšie účastníctvo Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS na strane žalovaného pripustil. Súd konal s touto právnickou osobou aj po 1.7.2016, t.j. po účinnosti zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej „CSP“) s poukazom na § 470 ods. 2 CSP prvá veta, podľa ktorého právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované, a to s prihliadnutím aj na uznesenie tunajšieho súdu v tejto veci č.k. 4C/15/2015-80 zo dňa 7.4.2016.

4. Uznesením č. k. 7Ro/473/2013 - 33 zo dňa 26.6.2014 tunajší súd pripustil zmenu účastníkov konania tak, aby namiesto doterajšieho navrhovateľa - Consumer Finance Holding a.s. vstúpil nový navrhovateľ - EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO 35 724 803.

5. Žalovaný zastúpený splnomocneným zástupcom - advokátom vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 10.3.2015 poukázal na to, že v tomto prípade ide o spotrebiteľskú vec, na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia § 52 a nasl. OZ, že predmetná zmluva o poskytnutí bezúčelovej pôžičky neobsahuje obligatórne náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. g),i),j) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. V predmetnej zmluve nie je uvedená konečná splatnosť spotrebiteľského úveru (dátum konečnej splatnosti musí byť uvedený konkrétnym dátumom), výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (takéto údaje v predmetnej zmluve nie sú), RPMN a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom (údaj o RPMN je v predmetnej zmluve uvedený nesprávne). V prípade, že predmetná zmluva tieto údaje neobsahuje, s poukazom na § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z. sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Predmetná úverová zmluva síce obsahuje údaj o RPMN, ale tento údaj považuje za nesprávny, neurčitý, uvedený v neprospech spotrebiteľa, keďže je uvedený v rovnakej výške ako ročná úroková sadzba, t.j. vo výške 31,60 %. Za čerpaný úver sa považuje len suma 1.000 eur a pokiaľ žalovaný uhradil 301,57 eur, potom žalobca žiada priznať sumu 455,53 eur bez právneho titulu. Žalobca má platný právny titul iba na zaplatenie neuhradenej časti poskytnutého úveru v sume 698,43 eur. Žalovaný tiež poukázal aj na formálnu nedostupnosť predmetnej zmluvy spôsobenú drobným len s veľkými ťažkosťami čitateľným písmom v kombinácii s množstvom neprehľadných povinností ukladaných žalovanému. Zmluva s takýmito nedostatkami predstavuje nekalú prax v zmysle Smernice Rady 93/13 EHS z 5.4.1993 a v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. V časti 455,53 eur navrhol žalobu zamietnuť.

6. Okresný súd zistil, že medzi pôvodným žalobcom Consumer Finance Holding a.s. ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola uzatvorená Zmluva o poskytnutí bezúčelovej pôžičky č. 7060978. Na základe nej žalobca poskytol žalovanému pôžičku vo výške 1.000 eur. Zmluva v bode V. obsahuje údaje o požadovanej pôžičke, v ktorej z viacerých predtlačných možností výšky pôžičky - 350 eur, 500 eur, 700 eur, 1.000 eur, 1.400 eur, 1.700 eur, 2.000 eur, 2.400 eur, 2.700 eur, 3.000 eur je vyznačená krížikom možnosť pri sume 1.000 eur a údaje o dobe splácania, pri ktorých z viacerých predtlačných možností je krížikom vyznačená možnosť 60 mesiacov. V bode VII. je uvedená schválená výška pôžičky s poznámkou „(nevypĺňa sa)“, v ktorej sú uvedené údaje o schválenej výške pôžičky 1.000 eur, o výške mesačnej splátky 33,14 eur, o počte splátok 60, o konečnej splatnosti 60 mesiacov. V tejto časti zmluvy sú ďalej uvedené údaje: ročná úroková sadzba 31,60%, v rovnakej výške je uvedená aj RPMN, priemerná hodnota RPMN vo výške 37,93%, celková suma pôžičky 1.860 eur, mesačná výška poistenia 2,14 eur, sadzba poistenia 6,90%. Pod bodom XI. je ľavej v dolnej časti zmluvy nečitateľný podpis klienta a nad ním uvedený miesto a dátum Prievidza, dňa 8.9.2009 a v pravej dolnej časti zmluvy je nečitateľný podpis zástupcu spoločnosti a nad ním miesto a dátum Poprad dňa 14.9.2009.

7. Podľa bodu 13.2 Všeobecných obchodných podmienok klient ako aj spoločnosť je oprávnená zmluvu kedykoľvek vypovedať bez uvedenia dôvodu. Účinky výpovede nastávajú až okamihom vzniku skutočnosti podľa bodu 13.1 vyššie. Podľa bodu 13.1 veta prvá Všeobecných obchodných podmienok zmluva sa skončí úplným splnením všetkých záväzkov a pohľadávok klienta k spoločnosti podľa zmluvy.

8. Z predžalobnej upomienky zo dňa 20.10.2010 vyplýva, že žalobca vyzval žalovaného k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo v súlade s VOP. Dokladom o doručovaní tejto listiny je doručienka s menom adresáta - žalovaného, listinu prevzala sestra adresáta dňa 25.10.2010. Z prehľadu splátok a úhrad vyplýva, že prvá splátka bola splatná 20.10.2009, posledná splátka zrejme dňa 20.9.2014 (v predmetnej zmluve sa uvádza termín konečnej splatnosti 60 mesiacov). Žalovaný uhradil žalobcovi 301,57 eur. Dlž vo výške 1.156,96 eur je súčtom neuhradených splátok vo výške 1.341,23 eur a pokút vo výške 117,30 eur po odpočítaní sumy úhrady.

9. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 18. 10. 2013 pôvodný žalobca ako postupca postúpil súčasnemu žalobcovi ako postupníkovi pohľadávky podľa zoznamu pohľadávok spolu s príslušenstvom a všetkými právami s nimi spojenými. V prílohe k tejto zmluve je uvedená aj pohľadávka voči žalovanému identifikovaná číslom zmluvy, osobnými údajmi žalovaného a údajmi o pohľadávke. V prípade predmetnej pohľadávky je evidovaný jej zostatok vo výške 1.039,66 eur a príslušenstvo vo výške 132,60 eur.

10. Právne vec posúdil podľa § 52 ods. 1, § 43a ods. 1, § 43c ods. 1, § 44 ods. 1, 2, prvá veta, § 46 ods. 1, § 457 Občianskeho zákonníka, § 2 písm. b), § 4 ods. 1, ods. 2 písm. g),i), j), § 4 ods. 3 veta posledná Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch

11. Súd po zhodnotení výsledkov dokazovania dospel k záveru, že žaloba žalobcu nie je dôvodná.

12. Podľa tvrdenia žalobcu bola medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným uzatvorená zmluva o pôžičke dňa 14.9.2009, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému celkovú sumu pôžičky 1.860 eur. Žalobcom predložená listina svedčí o Zmluve o poskytnutí bezúčelovej pôžičky. Žalovaný je v tejto zmluve označený ako klient svojím menom, priezviskom, rodným číslom, adresou bydliska (ako osobnými údajmi) a okrem iného i zamestnávateľom (ako údajmi o zamestnaní a finančnej situácii). Do vopred predtlačeneho formuláru žalovaný v bode V. označenom „Údaje o požadovanej výške pôžičky“ vyznačil výšku pôžičky 1.000 eur a dobu splatenia pôžičky 60 mesiacov, a to dňa 8.9.2009. V bode VI. označenom „Schválená výška pôžičky“ s poznámkou „nevypĺňa sa“ boli vpísané údaje o schválenej výške pôžičky, splátke, počte splátok, celkovej sume pôžičky, mesačnej výške poistenia, konečnej splatnosti, sadzbe poistného, ročnej úrokovej sadzbe, RPMN a priemernej hodnote RPMN. Za právneho predchodcu žalovaného bola predmetná zmluva podpísaná dňa 14.9.2009. Predmetná zmluva je zmluvou spotrebiteľskou s poukazom na § 52 Občianskeho zákonníka v znení platnom v čase jej uzatvorenia. Spotrebiteľskou zmluvou podľa 52 ods. 1 OZ je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenie § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka v znení platnom v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy definoval dodávateľa ako osobu, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Je nesporné, a žalobca to nenamietal, že v prípade pôvodného žalobcu ide o osobu, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy konala v rámci svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Žalovaný bol osobou, ktorá nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, bol fyzickou osobou a teda spĺňa kategóriu postavenia spotrebiteľa. Túto skutočnosť žalobca ani nenamietal. Súd teda uzavrel, že v danom prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu a zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na ktorú sa vzťahuje Zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Zákon č. 258/2001 Z.z. v znení v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy upravoval okrem iného pojem spotrebiteľského úveru, zmluvy o spotrebiteľskom úvere a definoval osobu veriteľa i osobu spotrebiteľa. Predmetná zmluva korešponduje s úpravou zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a to § 1, 2, 3. V zmysle § 3 ods. 1, 2 Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch je veriteľom fyzická alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania a spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel, ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. V konaní nebolo sporné, že žalobca ako veriteľ predmetnej pohľadávky je veriteľom podľa § 3 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z., teda osobou, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti a žalovaný je spotrebiteľom - fyzickou osobou, ktorá nekonala v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

13. Súd sa stotožňuje s prvou obranou žalovaného v jeho podaní zo dňa 10.3.2015, že v predmetnej zmluve absentuje údaj o konečnej splatnosti úveru. Tento údaj nemožno nahrádzať uvedením počtu mesiacov (v zmluve sa uvádza konečná splatnosť údajom „60 mesiacov“). Konečná splatnosť musí byť určená konkrétnym dátumom tak, aby už pri podpise zmluvy bol spotrebiteľ informovaný a uzrozumený s tým, kedy má nastať konečná splatnosť poskytovaného úveru. V predmetnej zmluve absentuje aj údaj o termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Spotrebiteľ má už pri podpise zmluvy vedieť, v akých termínoch je povinný splácať istinu, úroky a iné poplatky a aká pomerná časť k každej uhradenej splátke bude pripísaná na úhradu istiny, aká časť na úroky a aká časť na úhradu poplatkov. Tento údaj nemožno nahradiť údajom uvedeným vo Všeobecných obchodných podmienkach, ktoré navyše sú vyhotovené miniatúrnym písmom a takmer nečitateľné, tento údaj musí obsahovať zmluva. Napokon súd má pochybnosti o správnosti výšky RPMN uvedenej v predmetnej zmluve, ktorá sa číselne zhoduje s výškou ročnej úrokovej sadzby, RPMN totiž má vychádzať z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, pričom celkové náklady nezahŕňajú len úrok.

14. Za takýchto okolností (odhliadnuc od nižšie uvedeného) potom treba uzavrieť, že pri nesplnení všetkých náležitostí zmluvy podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. sa považuje predmetný úver za bezúročný a bez poplatkov. Keďže žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 1.000 eur a žalovaný zaplatil sumu 301,57 eur, nárok žalobcu by bez ďalšieho bol len vo výške rozdielu týchto súm, t.j. vo výške 698,43 eur.

15. K ďalšej (druhej) obrane žalovaného zo dňa 17.9.2015, podľa ktorej úkon žalobcu zo dňa 20.10.2010 (Predžalobná upomienka) treba posúdiť ako odstúpenie od zmluvy podľa § 48 OZ, a nie vypovedanie zmluvy, súd uvádza nasledovné:

16. V danom prípade predmetnou Zmluvou o poskytnutí bezúčelovej pôžičky bolo dohodnuté plnenie záväzku žalovaným v 60 mesačných splátkach po 33,14 eur. Predmetná zmluva bola uzatvorená dňa 14.9.2009 a podľa prehľadu splátok a úhrad bola prvá splátka splatná dňa 20.10.2009. Posledná splátka mala byť zrejme splatná až 20.9.2014, keď konečná splatnosť je v zmluve uvedená počtom 60 mesiacov. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. V tomto prípade ani v predmetnej zmluve a ani vo Všeobecných obchodných podmienkach nebola dohodnutá možnosť veriteľa žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, t.j. možnosť predčasnej splatnosti celej pohľadávky. Všeobecné obchodné podmienky žalobcu obsahujú len dojednanie možnosti dania výpovede klientom i spoločnosťou (bod 13.2. VOP). Preto predžalobná upomienka žalobcu zo dňa 20.10.2010 (táto upomienka neobsahuje konkrétne ustanovenie VOP, na základe ktorého právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo a táto upomienka nie je ani formulovaná ako výpoveď zo zmluvy) nebola spôsobilá vyvolať predčasnú splatnosť celej pohľadávky. Splatnosť celej pohľadávky teda ku dňu podania žaloby nenastala, ale nastala v priebehu konania dňa 20.9.2014. Pri závere súdu, že predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov, by aj v tomto prípade (bez ďalšieho) bol nárok žalobcu len vo výške 698,43 eur.

17. K ďalšej (tretej obrane) žalovaného, že predmetná zmluva je neplatným právnym úkonom pre nedostatok jej písomnej formy, súd uvádza: skutočnosťou je, že v prípade predmetnej zmluvy o poskytnutí bezúčelovej pôžičky žalovaný vyplnil údaje o požadovanej výške a formulár zmluvy podpísal v Prievidzi dňa 08.09.2009 v spodnej časti zmluvy pod nadpisom: „Podpis klienta“. Ním vyznačené údaje sa týkajú len výšky úveru - 1.000,- eur a doby splácania pôžičky - 60 mesiacov. Údaje uvedené v bode VI. predmetnej zmluvy: „Schválená výška pôžičky? s poznámkou („nevypĺňa sa“) vyplnil zástupca žalovaného, ktorý zmluvu podpísal v Poprade dňa 14.09.2009. Podľa bodu 4.4.1. Všeobecných obchodných podmienok právneho predchodcu žalobcu, klient je navrhovateľom uzatvorenia zmluvy. Návrh na uzatvorenie zmluvy klient doručuje spoločnosti na podpísanom tlačíve Podľa bodu 5.5.5. písm. c) VOP spoločnosť si vyhradzuje právo zmeniť dobu splácania a výšku pôžičky požadovanej klientom jej znížením na základe vyhodnotenia klientom predložených dokladov a podľa interných pravidiel spoločnosti.

18. Na základe vykonaného dokazovania bolo zistené, že žalovaný dňa 08.09.2009 podpísal v Prievidzi formulárové tlačívo Zmluvy o poskytnutí bezúčelovej pôžičky. S poukazom aj na bod 4.4.1. VOP bol teda žalovaný navrhovateľom uzavretia zmluvy a tento (návrh) zrejme doručil právnemu predchodcovi žalobcu na predpísanom tlačíve zmluvy o poskytnutí bezúčelovej pôžičky. Skutočnosťou tiež je, že právny predchodca žalobcu zmluvu podpísal v Poprade dňa 14.09.2009, čo vyplýva zo samotnej listiny. Vyplnenie tlačíva zmluvy o poskytnutí bezúčelovej pôžičky, a to bodov I. „Osobné údaje o klientovi“, II. „Údaje klienta o zamestnaní a finančnej situácii“, III. a najmä bod V. „Údaje k požadovanej pôžičke“, súd posúdil ako návrh žalovaného na uzavretie zmluvy. Podľa § 46 ods. 1 Občianskeho zákonníka, písomnú formu musia mať aj iné zmluvy, pre ktoré to vyžaduje zákon. Takýmto zákonom je Zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý v znení účinnom v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy upravoval v § 4 ods. 1 písomnú formu zmluvy o spotrebiteľskom úvere a jej nedostatok spájal s jej neplatnosťou. Podľa § 4 ods. 1 Zákona č. 258/2001 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Podľa názoru súdu predmetná zmluva o poskytnutí bezúčelovej pôžičky nie je platnou zmluvou, a to pre nedostatok jej písomnej formy podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný. Zmluva ako taká, vrátane zmluvy o poskytnutí bezúčelovej pôžičky, je dvojstranný právny úkon skladajúci sa z dvoch jednostranných právnych úkonov. Prvým z nich je návrh na uzavretie zmluvy, ktorým je jednostranný, určitej osobe adresovaný prejav vôle navrhovateľa, v ktorom dostatočne určitým spôsobom navrhuje adresátovi uzavretie zmluvy s obsahom v ňom uvedeným a vyjadruje súčasne vôľu byť týmto návrhom viazaný, ak ho adresát prijme. Návrh musí obsahovať aspoň podstatné náležitosti navrhovanej zmluvy. V tomto prípade návrh žalovaného obsahoval výšku požadovanej pôžičky a dobu splácania pôžičky. Druhým jednostranným adresovaným právnym úkonom v procese vzniku zmluvy je prijatie návrhu a ním

jednostranným prejavom vôle adresát dáva navrhovateľovi najavo, že prijíma návrh na uzavretie zmluvy s obsahom v ňom uvedeným. Pre nadobudnutie účinnosti včas prijatého návrhu je rozhodný okamih dôjdenia vyjadrenia súhlasu s obsahom návrhu navrhovateľovi a týmto okamihom došlo ku zhode vôle (konsenzu) zmluvných strán o obsahu zmluvy a zmluva je tým uzavretá. Vznik zmluvy predpokladá, aby návrh na jej uzavretie bol prijatý v celom rozsahu a bez výhrad. Prijatie návrhu so zmenami sa považuje za odmietnutie návrhu a súčasne za nový návrh druhej strany na uzavretie zmluvy. V konaní nebolo preukázané, že by písomný návrh žalovaného bol prijatý právnym predchodcom žalobcu bez ďalších zmien a dodatkov, keď právny predchodca žalobcu vyplnil bod VI. predmetnej zmluvy t.j. údaje o schválenej výške pôžičky. Právny predchodca žalobcu tak v bode VI. v „Údajoch o schválenej výške pôžičky“ vyplnil ďalšie údaje oproti návrhu uvedenom v bode V., keď síce schválil výšku pôžičky vo výške 1.000,- eur a aj prijal návrh na konečnú splatnosť 60 mesiacov, ale v bode VI. uviedol výšku splátky, celkovú sumu pôžičky, mesačnú výšku poistenia, sadzbu poistenia, ročnú úrokovú sadzbu, RPMN i priemernú hodnotu RPMN. Toto konanie právneho predchodcu žalobcu súd nepovažoval za prijatie návrhu predloženého žalovaným, ale za nový návrh. Potom pre uzavretie o spotrebiteľskom úvere sa vyžadovalo následné písomné prijatie tohto nového návrhu žalovaným, k čomu v tomto prípade nedošlo. Súd uzavrel, že predmetná zmluva o poskytnutí bezúčelovej pôžičky je neplatná podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka pre nedostatok jej písomnej formy. Nedodržanie zákonom ustanovenej (v tomto prípade písomnej) formy právneho úkonu spôsobuje jeho absolútnu neplatnosť. Predmetná zmluva je tak absolútne neplatná podľa § 37 Občianskeho zákonníka. Z tohto právneho posúdenia sú primárne vychádzal pri posudzovaní uplatneného nároku žalobcu.

19. Ak podľa § 2 písm. b) Zákona č. 258/2001 Z.z. zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom, potom pre platný vznik zmluvy o spotrebiteľskom úvere je potrebný zhodný prejav vôle zmluvných strán o výške spotrebiteľského úveru a o výške celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom. Tieto náležitosti zmluvy tvoria hlavný predmet plnenia a musia byť dohodnuté individuálne.

20. Za stavu, že predmetná zmluva je neplatná, nárok žalobcu súd posúdil ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Vzhľadom na vznesenú námietku premlčania, ale i na § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom po 1.5.2014, podľa ktorého súd prihliada na premlčanie aj ex offo, súd skúmal, či nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia je alebo nie je premlčaný. Premlčacia doba pri práve na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia je upravená v § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka tak, že právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil ((subjektívna premlčacia doba) a najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo (objektívna premlčacia doba). V prípade absolútne neplatného právneho úkonu, ako je tomu v tomto prípade, bezdôvodné obohatenia získané z tohto úkonu vzniká od samého vzniku právneho úkonu. Objektívna premlčacia doba začne teda plynúť už od vzniku takéhoto právneho úkonu. Ak teda predmetná zmluva mala byť uzatvorená 14.09.2009 a návrh v tejto veci bol podaný dňa 19.07.2013, nárok žalobcu je uplatnený po uplynutí objektívnej premlčacej doby, ktorej posledný deň pripadol na 14.9.2012, a teda právo žalobcu je premlčané. Subjektívna premlčacia doba pri absolútne neplatnom právnom úkone začne plynúť odvtedy, keď sa oprávnený dozvie, že bezdôvodné obohatenie bolo získané a kto ho získal. Tieto okolnosti sa oprávnený zvyčajne dozvie už v čase vzniku absolútne neplatného právneho úkonu. Právny predchodca žalobcu sa dozvedel o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil nie skôr, ako došlo k plneniu, pričom k plneniu podľa prehľadu splátok a úhrad došlo dňa 16.10.2009. S poukazom na podanie žaloby v tejto veci dňa 19.07.2013 uplynula subjektívna premlčacia doba 16.10.2011, a teda uplatnené právo žalobcu je premlčané. Podľa § 100 ods. 1, posledná veta Občianskeho zákonníka, ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. S poukazom na toto ustanovenie, vzhľadom na zistenie, že uplatnené právo žalobcu je premlčané, súd mu ho nemohol priznať a žalobu žalobcu v plnom rozsahu zamietol.

21. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Vzhľadom na plný úspech žalovaného vo veci mu súd priznal plnú náhradu trov konania, rovnako tak Združeniu na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, bývalému vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného, ktorý vstúpil do

konania pred účinnosťou Civilného sporového poriadku. O výške náhrady trov konania súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením (262 ods. 2 CSP).

22. Proti tomuto rozsudku, v časti o zaplatenie sumy 698,43,- eur , podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. V odvolaní namietal nesprávne právne posúdenie veci (odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP). Uviedol, že žalobný návrh súd zamietol z dôvodu premlčania, pričom uplatnený nárok posúdil ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, nakoľko zmluva o pôžičke je neplatný právny úkon. Pre platnosť zmluvy o pôžičke nie je nevyhnutná písomná forma zmluvy, avšak v danom prípade možno konštatovať, že písomná zmluva o pôžičke mala všetky podstatné náležitosti vyžadované zákonom , preto ju nemožno považovať za neplatnú. Zmluva je platná i v prípade absencie náležitostí v zmysle ust. § 4 ods. 2 z.č. 258/2001 . K ukončeniu zmluvy došlo podaním zo dňa 20.10.2012 ku dňu 29.10.2012 a žaloba bola podaná dňa 19.07.2013, uplatnený nárok nie je možné považovať za premlčaný. Aj v prípade, ak by súd posúdil ukončenie zmluvy ako neplatné , je povinný vychádzať zo splatnosti tej.- ktorej splátky a posúdiť otázku premlčania v zmysle ust. § 103 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého uplatnený nárok v sume 698,43,- eur nemožno považovať za premlčaný. Namietal tiež, že podľa § 60 CSP sú stranami sporu žalobca a žalovaný, pričom súd podľa § 255 ods. 1 CSP prizná nárok na náhradu trov konania podľa pomeru úspechu vo veci len stranám sporu. Ustanovenie § 60 CSP vymedzuje, že stranami sporu sú žalobca a žalovaný. Združenie by v prípade súhlasu žalovaného bolo v zmysle ust. § 95 ods. 1 CSP osobitným subjektom. Ustanovenia CSP nedovoľujú súdu, aby pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania v konaniach, ktoré boli začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti CSP aplikoval iný režim než ten, ktorý je upravený v ust. § 251-264 CSP. Združenie nebolo v konaní stranou sporu a preto v zmysle ust. § 255 ods. 1 CSP nemá nárok na náhradu trov konania, nakoľko tento súd prizná len stranám sporu a to bez ohľadu, kedy združenie vstúpilo do konania. Okresný súd mal rozhodnúť tak, že združeniu náhradu trov konania neprizná. Rozhodnutie , ktorým súd priznal náhradu trov konania nemá ani ako právne zdôvodniť , je nepreskúmateľné a zmätočné. Súčasne si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 113,54,- eur.

23. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

24. Občianske združenie - ZDRUŽENIE NA OCHRANU OBČANA SPOTREBITEL'A HOOS v písomne podanom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedlo, že v zmluve o pôžičke zo dňa 14.09.2009 je neurčito uvedená základná náležitosť a to výška poskytnutej pôžičky, keď sa na jednej strane uvádza, že schválená výška pôžičky bola 1.000,- eur a následne je uvedená celková suma pôžičky 1.860,- eur. Z vyššie uvedených dojednaní nie je zrejmé, aká čiastka by mala byť žalovanému na základe zmluvy o pôžičke poskytnutá. Takéto dojednanie je z dôvodu neurčitosti v zmysle ust. § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka absolútne neplatné, v dôsledku čoho je potrebné nárok žalobcu kvalifikovať ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorý sa premlčuje v 2- ročnej subjektívnej premlčacej lehote . Žalobca podal žalobu na súd až dňa 19.07.2013, je celý jeho nárok premlčaný. V zmysle ust. § 470 ods. 2 CSP , pokiaľ Združenie HOOS bolo na základe svojho úkonu riadnym účastníkom konania do 30.06.2016, ostávajú procesné účinky tohto úkonu zachované a ostáva naďalej účastníkom konania. V súvislosti s náhradou trov konania združenia je potrebné brať do úvahy, že spotrebiteľ bol v predmetnej veci úspešný a trovy konania sú účelne vynaložené . Je to práve žalobca, ktorý masovo zneužíva poskytovanie právnych služieb pri podávaní formulárových žalôb a písomných podaní za účelom obohatenia sa na úkor žalovaných , spravidla nemajetných spotrebiteľov. Poukázal na uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8Co/360/2013-135 zo dňa 29.11.2013, zo dňa 31.07.2013, sp. zn. 6Co/327/2013-139 a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 2 M Cdo 16/2008 zo dňa 29.10.2009 . Navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu potvrdil a žalobcu zaviazal na náhradu trov odvolacieho konania.

25. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v intenciách ustanovení § 379 a § 380 CSP, t. j. v medziach podaného odvolania a jeho dôvodov. Procesný postup odvolacieho súdu vyplynul z intertemporálnej úpravy v § 470 ods. 1 CSP, ktorým došlo k rekonštrukcii predchádzajúceho procesného predpisu - Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len "OSP") s účinnosťou od 1. júla 2016. V zmysle uvedenej úpravy platí, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 385 ods. 1 CSP nebolo potrebné na prejednanie odvolania žalobcu nariadovať pojednávanie.

26. V zmysle § 378 ods. 1 CSP na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

27. Odvolací súd je v zásade viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CSP) a odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP).

28. Odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní (§ 383 CSP).

29. Žalobca uplatnil vo svojom odvolaní odvolací dôvod spočívajúci v nesprávnom právnom závere (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP).

30. Nesprávne právne posúdenie veci je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd prvej inštancie aplikuje na zistený skutkový stav nesprávny právny predpis a tiež vtedy, keď síce aplikuje správny právny predpis, avšak tento nesprávne interpretuje.

30. V zmysle ust. § 380 ods. 2 CSP na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok, prihliadne odvolací súd, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené.

31. Po preskúmaní veci krajský súd zistil, že je potrebné napadnutý rozsudok okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP z dôvodu porušení práva strán na spravodlivý proces.

32. Z obsahu spisu krajský súd zistil, že podaním zo dňa 12.07.2016, Občianske združenie - ZDRUŽENIE NA OCHRANU OBČANA SPOTREBITEĽA HOOS, ktoré na základe predchádzajúceho návrhu na vstup vystupovalo v konaní do 30.06.2016 pod procesným označením vedľajší účastník v súlade s § 93 OSP, navrhlo, aby súd s označenou právnickou osobou, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, naďalej konal počnúc od 01.07.2016 pod novým procesným označením osobitný subjekt konania podľa § 95 ods. 1 CSP. Vedľajší účastník ostáva naďalej účastníkom konania a nie je potrebné podávať nový návrh na jeho pribratie do konania pod novým procesným označením osobitný subjekt konania. Inštitút osobitného subjektu konania podľa § 95 CSP svojim obsahom a účelom zodpovedá pôvodnej právnej úprave inštitútu vedľajšieho účastníka podľa § 93 ods. 2 OSP. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred nadobudnutím účinnosti CSP musia byť zachované v záujme ochrany práv účastníkov, ale aj v záujme určitosti procesných vzťahov. Pre prípad, že by sa súd nestotožnil s vyššie uvedeným tvrdením, navrhli, aby súd v súlade s ust. § 95 ods. 1 CSP pribal do konania právnickú osobu, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, do konania ako osobitný subjekt konania.

33. Z obsahu spisu vyplýva, že okresný súd sa pred rozhodnutím vo veci samej týmto podaním a s tým súvisiacou otázkou procesného postavenia Občianskeho združenia ZDRUŽENIE NA OCHRANU OBČANA SPOTREBITEĽA HOOS nezaoberal v dostatočnom rozsahu.

34. Okresný súd na pojednávaní konanom dňa 18.08.2016, na ktorom došlo k vyhláseniu rozsudku vo veci samej, len konštatoval, že prítomný je zástupca osobitného subjektu s tým, že súd bude naďalej konať aj po 01.07.2016 s touto osobou s označením osobitný subjekt konania, a to aj s poukazom na uznesenie tunajšieho súdu č.k. 4C/15/2015-80. Zo zápisnice ďalej vyplýva, že pojednávania sa zúčastnil právny zástupca občianskeho združenia, ktorý sa k veci vyjadril s tým, že poukázal na predchádzajúce stanoviská vedľajšieho účastníka. Následne súd vykonal dokazovanie o. i. aj oboznámením sa s listinou - vyjadrením Občianskeho združenia ZDRUŽENIE NA OCHRANU OBČANA SPOTREBITEĽA HOOS zo dňa 12.07.2016.

35. Krajský súd zastáva názor, že Občianske združenie - ZDRUŽENIE NA OCHRANU OBČANA SPOTREBITEĽA HOOS z dôvodu zmeny procesných predpisov stratilo v prebiehajúcom konaní postavenie vedľajšieho účastníka v zmysle § 93 ods. 2 OSP, účinného do 30.06.2016. Ako právnická osoba, predmetom činnosti ktorej je ochrana práv podľa osobitného predpisu, malo podľa Občianskeho súdneho poriadku do 30.06.2016 rovnaké práva a povinnosti ako účastník konania (§ 93 ods. 4 OSP). S nástupom účinnosti novej právnej úpravy Civilného sporového poriadku (od 01.07.2016) však inštitút vedľajšieho účastníka, v podobe v akej ho poznal Občiansky súdny poriadok, zanikol.

36. Podľa § 95 ods. 1 CSP na ochranu práv strany však môže súd aj bez návrhu do konania pribrať orgán verejnej moci, v pôsobnosti ktorého je ochrana základných ľudských práv a slobôd, alebo právnickú osobu, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, ak s tým strana, na ochranu práv ktorej má vystupovať, súhlasí.

37. Osobitnými subjektmi podľa § 95 CSP sú subjekty, ktoré vykonávajú svoju činnosť na základe osobitných právnych predpisov, kam možno nesporne zaradiť i združenia na ochranu spotrebiteľa. Predpokladom pribratia tohto osobitného subjektu do konania je však vždy súhlas strany, na ochranu práv ktorej má osobitný subjekt vystupovať. Osobitný subjekt môže pritom sám podať návrh na pribratie do konania (ako tomu bolo v prejednávanej veci) alebo môže taký návrh podať súdu priamo strana sporu. Civilný sporový poriadok tiež umožňuje pribrať do konania osobitný subjekt aj bez návrhu, ak súd považuje jeho účasť v konaní za potrebnú. Aj tu je však potrebný súhlas strany. Pribratie je fakultatívne, súd nie je povinný osobitný subjekt do konania pribrať. O pribratí osobitného subjektu do konania rozhoduje súd uznesením, proti ktorému nie je prípustné odvolanie, pretože ide o uznesenie o vedení konania.

38. Krajský súd preskúmaním veci zistil, že okresný súd sa procesným postavením Občianskeho združenia - ZDRUŽENIE NA OCHRANU OBČANA SPOTREBITEĽA HOOS v zmysle popísaných právnych záverov nezaoberal, v konaní nezisťoval splnenie zákonných podmienok na to, aby občianske združenie mohlo vystupovať na strane žalovaného ako osobitný subjekt (súhlas strany, na ktorej mienilo občianske združenie v konaní vystupovať /žalovaný/) a o návrhu občianskeho združenia na jeho pribratie do konania ako osobitného subjektu podľa § 95 ods. 1 CSP nerozhodol. Napriek tomu vykonal pojednávanie za účasti právneho zástupcu občianskeho združenia, ktorému umožnil sa vyjadriť k veci samej, zaoberal sa podaním občianskeho združenia, doručeným súdu za účinnosti CSP, pričom občianskemu združeniu priznal i nárok na náhradu trov konania vzniknutých po 30.06.2016. Svojim procesným postupom tak porušil právo na spravodlivý proces v neprospech žalobcu, keď meritórne konal so subjektom, na strane žalovaného, vo vzťahu ku ktorému nemal ustálené jeho procesnoprávne postavenie. V tomto smere sa potom rozhodnutie vo veci samej javí byť minimálne predčasným.

39. Vzhľadom na uvedené, krajský súd zrušil rozsudok okresného súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie, v ktorom je právny názor odvolacieho súdu záväzný (§ 391 ods. 3 CSP).

40. V ďalšom konaní sa okresný súd bude zaoberať návrhom Občianskeho združenia ZDRUŽENIE NA OCHRANU OBČANA SPOTREBITEĽA HOOS zo dňa 12.07.2016 na pripustenie jeho vstupu do konania ako osobitného subjektu, ako i ďalšími súvisiacimi podaniami združenia a strán v naznačenom smere, rozhodne o tomto návrhu a až po ustálení okruhu subjektov, účastných na konaní, opätovne rozhodne vo veci samej.

41. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).